

BECSKE JÓZSEF LAJOS VERSE

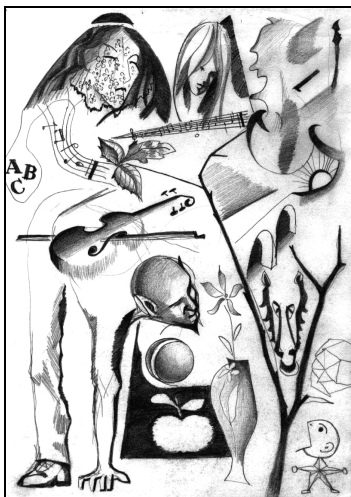
Szabadság

Most jut eszembe, még soha senki
nem hitte nekem szavát a dalnak,
melyben különös, szelíd hatalmak
béklyóját a lélek földengedi.

Nem mondok semmit – agyam ingatag.
Rajta, mint ingoványon sárga gaz,
megtapad az eszmélés: nem vigasz,
hogy élsz, míg nem vagy teljesen szabad.

Árkokban úsznak gondolataim,
szőke árral, ki sárral bűnözött;
keresek törvényt törvények fölött,
úz az erőszak, megtalál a kín.

Azt mondom, lenni mégis fergeteg.
Vihartánc villámok felett-alatt.
Szabadság? Úszol, egy hal vagy magad,
s ez az egyetlen emberi benned.

Becske József Lajos grafikája.